

Sygn. akt I 1 C 1864/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku Wydział I Cywilny

Sekcja ds. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym w składzie:

Przewodniczący: (...) Piotr Szutenberg

Protokolant: (...)

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2019 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko pozwanej J. F.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. kosztami postępowania obciąża powoda, uznając je za uiszczone.

Sygn. akt I 1 C 1864/18 upr.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 czerwca 2018 r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej J. F. kwoty 502,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwana objęta była ochroną ubezpieczeniową z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych, jaka została zawarta z (...) Towarzystwem (...) S.A. i jednocześnie osobą zobowiązaną do uiszczenia składki ubezpieczeniowej. Powstała w ten sposób wierzytelność spółka (...) przelała na powoda na podstawie umowy cesji wierzytelnością z dnia 29 grudnia 2016 r.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa wskazując, że w dniu 12 września 2015 r. stała się właścicielem pojazdu marki M. (...) objętego umową ubezpieczenia w TU (...). W dniu 21 września 2015 r. pojazd został objęty polisą wykupioną w TU AVIVA. O fakcie tym pozwana poinformowała (...) w dniu 22 września 2015 r. podczas rejestrowanej rozmowy telefonicznej, gdzie uzyskała informację, że wystarczającą formą jest przesłanie wypowiedzenia na adres mailowy (...), co niezwłocznie uczyniła tego samego dnia. W wyniku błędu (...) wypowiedzenie nie zostało zarejestrowane w systemie i w dniu 18 stycznia 2016 r. pozwana została ponownie wezwana do zapłaty składki na ubezpieczenie. Wówczas została ona poinformowana o konieczności przesłania wypowiedzenia z własnoręcznym podpisem, o czym przy wcześniejszej rozmowie telefonicznej nie była informowana. Reklamacja w tym przedmiocie złożone dla (...) pozostała bez odpowiedzi. W konsekwencji twierdzenia powoda, że istnieje wierzytelność z tytułu polisy OC są bezzasadne, bowiem umowa polisy została wypowiedziana w dniu 22 września 2015 r. Po uzupełnieniu przez powoda braków formalnych pozwu pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko.

W piśmie procesowym z dnia 18 marca 2019 r. powód wskazał, że pojazd pozwanej był objęty ochroną ubezpieczeniową, co stanowiło podstawę do wystawienia polisy OC. Dochodzona pozwem kwota stanowi uzupełnienie składki ubezpieczeniowej, liczonej proporcjonalnie do okresu faktycznie udzielanej ochrony. Jest więc ona różnicą pomiędzy składką należną za cały okres faktycznie udzielanej ochrony, liczonej proporcjonalnie do tego okresu, a ratą/ratami składki uiszczonymi przez pozwanego. Pozwana, będąc nabywcą auta, powinna była wypowiedzieć umowę ubezpieczenia na piśmie. Nie przedstawiła jednak ona żadnego dokumentu potwierdzającego nadanie wypowiedzenia umowy do wierzyciela pierwotnego, co powinno skutkować uwzględnieniem powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 września 2015 r. J. F. nabyła pojazd marki M. o nr rej. (...), którego posiadacz był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z (...) w W..

(okoliczność bezsporna)

W dniu 21 września 2015 r. pozwana wykupiła polisę ubezpieczenia OC dla posiadacza wymienionego pojazdu w (...) Spółce Akcyjną z siedzibą w W..

(dowód: polisa, k. 67-68, potwierdzenie płatności, k. 69)

W dniu 22 września 2015 r. J. F. skontaktowała się drogą telefoniczną z (...) celem ustalenia w jaki sposób może dokonać wypowiedzenia umowy dotychczasowego ubezpieczenia wykupionego przez poprzedniego posiadacza pojazdu. W rozmowie telefonicznej pozwana uzyskała informację od pracownika (...), że wystarczające jest przesłanie informacji o wypowiedzeniu drogą wiadomości email.

(dowód: nagranie rozmowy telefonicznej z dnia 22 września 2015 r., k. 95)

Tego samego dnia pozwana wysłała wiadomość email na adres biura obsługi klienta (...), gdzie wskazała szczegółowe dane pojazdu oraz nr polisy wskazując, że odstępuje od zawartej umowy ze względu na objęcie pojazdu nową polisą umową OC.

(dowód: wiadomość email, k. 58)

W dniu 29 grudnia 2016 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawarła (...) Spółką Akcyjną z (...) w W. umowę sprzedaży wierzytelności. W załączniku do umowy wymieniono jako jej przedmiot wierzytelność wobec J. F. z tytułu polisy nr (...) w kwocie 423,31 zł.

(dowód: umowa cesji wierzytelności z załącznikami, k. 37-40)

Sąd zważył co następuje:

Podstawę ustaleń faktycznych stanowiły dokumenty przedłożone do akt sprawy przez strony postępowania oraz nagranie rozmowy telefonicznej z dnia 22 września 2015 r. uzyskane w trybie art. 248 § 1 k.p.c. Dokumenty te nie były kwestionowane w toku postępowania i nie budziły wątpliwości Sądu co do swojej wiarygodności.

Istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy pozwana skutecznie wypowiedziała umowę ubezpieczenia, a zatem czy była zobowiązana do zapłaty raty składki ubezpieczenia OC nabytego przez nią pojazdu w wysokości proporcjonalnej do okresu od dnia nabycia pojazdu do dnia upływu terminu na który umowa została zawarta.

Zgodnie z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (dalej: ustawa) w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów

mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Powołany przepis określa prawo podmiotowe nabywcy wierzytelności do wypowiedzenia umowy ubezpieczenia i zakończenia stosunku prawnego łączącego go z ubezpieczycielem w drodze jednostronnej czynności prawnej. Jednocześnie jednak ustawa stawia wymóg, by wypowiedzenie złożone zostało w formie pisemnej. Zgodnie z art. 78 § 1 zd. 1 k.c. do zachowania pisemnej formy czynności prawnej wystarcza złożenie własnoręcznego podpisu na dokumencie obejmującym treść oświadczenia woli. Z kolei skutki braku wypowiedzenia umowy przez nabywcę pojazdu określa art. 32 ust. 4 zd. 1 ustawy, zgodnie z którym posiadacz pojazdu mechanicznego, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu ponosi odpowiedzialność wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki należnej za okres od dnia, w którym nastąpiło przeniesienie na niego prawa własności pojazdu.

Na tle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie może budzić wątpliwości, że pozwana nie dokonała wypowiedzenia umowy w formie pisemnej. Wymogów tej formy, określonych w powołanym art. 78 § 1 k.c., nie spełnia przesłanie oświadczenia woli wiadomością e-mail. Jednocześnie jednak zwrócić należy uwagę, że uprawnienie do wypowiedzenia umowy z art. 31 ust. 1 ustawy stanowi jednostronną czynność prawną. Zgodnie zaś z art. 74 § 1 k.c. zastrzeżenie formy pisemnej bez rygору nieważności ma tylko ten skutek, że w razie niezachowania zastrzeżonej formy nie jest w sporze dopuszczalny dowód z zeznań świadków lub z przesłuchania stron na fakt dokonania czynności. W konsekwencji uznać należało, że wypowiedzenie umowy dokonane w drodze wiadomości email jest w pełni skuteczne, zaś jego dokonanie zostało przez pozwaną udowodnione przedłożonym materiałem dowodowym w postaci wydruku wiadomości, rozmowy telefonicznej oraz korespondencji prowadzonej z ubezpieczycielem.

Skutkiem powyższego ustalenia jest to, że pozwana powinna ponosić odpowiedzialność za zapłatę składki należnej za okres od dnia 12 września 2016 r. (data nabycia pojazdu) do dnia 22 września 2016 r. (data wypowiedzenia umowy ubezpieczenia). Powód nie przedstawił jednak wyliczenia składki za tak określony okres, zaś zgromadzony materiał dowodowy, w szczególności brak umowy ubezpieczenia zawartej przez poprzedniego właściciela pojazdu, uniemożliwił samodzielne dokonanie ustaleń przez Sąd w tym zakresie.

Mając powyższe na uwadze, powództwo podlegało oddaleniu na zasadzie art. 31 ust. 1 w zw. z art. 32 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych a contrario oraz na podstawie art. 6 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., obciążając nimi powoda jako podmiot przegrywający sprawę w całości. Na koszty te składała się wyłącznie opłata od pozwu oraz wynagrodzenie pełnomocnika strony powodowej.